

— Το προσφεύγον διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση χωρίς να παράσχει στις Κάτω Χώρες τη δυνατότητα να εκφραστούν επί των λόγων για τους οποίους η Επιτροπή κατέληξε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, στο συμπέρασμα ότι οι Κάτω Χώρες, εγκρίνοντας τους τροποποιημένους όρους εξοφλήσεως, χορήγησαν κρατική ενίσχυση.

— Τουλάχιστον, η Επιτροπή, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση χωρίς να λάβει υπόψη τα επιχειρήματα που οι Κάτω Χώρες είχαν προβάλει στην προηγούμενη δίκη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η οποία οδήγησε στην απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαρτίου 2012 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-29/10 και T-33/10, όπου το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε τα επιχειρήματα αυτά, παραβίασε την αρχή της επιμέλειας.

2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ

— Το προσφεύγον διατείνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντικείται στο άρθρο 107 ΣΛΕΕ επειδή η Επιτροπή για εσφαλμένους λόγους διαπίστωσε, στο σημείο 213 της αποφάσεως αυτής, ότι η τροποποίηση των όρων εξοφλήσεως συνιστά κρατική ενίσχυση.

3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ, του Κανονισμού Διαδικασίας και του άρθρου 266 ΣΛΕΕ

— Το προσφεύγον διατείνεται ότι η Επιτροπή, συνδέοντας, στην προσβαλλόμενη απόφαση, τα ίδια αντισταθμιστικά μέτρα με την έγκριση της εισφοράς κεφαλαίου όπως στην προηγούμενη απόφαση του 2009 (την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε με την απόφασή του της 2ας Μαρτίου 2012), ενώ η υπολογισθείσα από την Επιτροπή έκταση της ενισχύσεως ήταν μικρότερη κατά 2 δισεκατομμύρια ευρώ, εκτέλεσε με εσφαλμένο τρόπο την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαρτίου 2012 και παρέβη το άρθρο 107 ΣΛΕΕ, τον Κανονισμό Διαδικασίας και το άρθρο 266 ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 23ης Ιουλίου 2012 — Al-Tabbaa κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-329/12)

(2012/C 273/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mazen Al-Tabbaa (Βηρυτός, Λίβανος) (εκπρόσωποι: M. Lester, Barrister και G. Martin, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση 2012/256/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της 14ης Μαΐου 2012 για την εφαρμογή της απόφασης 2011/782/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 126, σ. 9) κατά το μέτρο που αφορά τον προσφεύγοντα·

— να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 410/2012 του Συμβουλίου της 14ης Μαΐου 2012 για την εφαρμογή του άρθρου 32 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ L 126, σ. 3) κατά το μέτρο που αφορά τον προσφεύγοντα και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους, υποστηρίζοντας ότι το Συμβούλιο, περιλαμβάνοντας το όνομά του στους καταλόγους που παρατίθενται στα παραρτήματα των προσβαλλομένων πράξεων:

— υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί τα πράγματα και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αποφασίζοντας την εφαρμογή των επίμαχων περιοριστικών μέτρων ως προς τον προσφεύγοντα και κρίνοντας ότι συνέτρεχε οποιοδήποτε από τα κριτήρια καταχωρίσεως·

— δεν παρέσχε στον προσφεύγοντα επαρκή ή ικανή αιτιολογία για την καταχώρισή του στους καταλόγους·

— προσέβαλε τα θεμελιώδη δικαιώματα άμυνας του προσφεύγοντος και το δικαίωμά του σε αποτελεσματική δικαστική προστασία και

— περιόρισε αδικαιολόγητα και δυσανάλογα τα θεμελιώδη δικαιώματα του προσφεύγοντος και, ιδιαίτερα, το δικαίωμα του στην ιδιοκτησία, την επιχειρηματική του ελευθερία, το δικαίωμα προστασίας της υπολήψεώς του καθώς και το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής του ζωής.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2012 — Ρουμανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-483/07) ⁽¹⁾

(2012/C 273/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 51 της 23.2.2008.